

PARTIZANSKA KNJIGA

Edicija
Tekstopolis
Knjiga 12

PARTIZANSKA KNJIGA

Naslov originala
Richard Owain Roberts
All the places we lived

Copyright © Richard Owain Roberts, 2015

Prvo izdanje Parthian Books, 2015.

© Partizanska knjiga, za ovo izdanje, 2017.

Published with the support of a Wales Literature Exchange translation award through Arts Council of Wales National Lottery funding.

Objavljeno uz podršku Nagrade velške književne razmene kroz finansiranje koje Umetnički savet Velsa prima od Nacionalne lutrije.

Urednici
Srđan Srdić
Vladimir Arsenić

Ričard Ovejn Roberts

**Sva mesta
na kojima smo
živeli**

Prevela s engleskog
Ana Pejović

Kikinda, 2017.

DIZNILEND

Srećna Nova godina, Roberte. Veoma smo vam zahvalni na zalaganju u protekloj godini, vaš trud nije prošao nezapaženo. Smatramo da ovaj odlični odnos može da postane još bolji. Pažljivo smo odabrali sedamsto zadataka za vas u sledećoj godini i sigurni smo da će biti rešeni na najbolji mogući način, i da ćete tako napraviti fantastičan presedan za ostatak godine! Srdačno vaš.

Robert zatvara laptop i gleda u ajfon. Na satu je 4.30 ujutru. Robert misli,

Ovo je fantastična vest.

Robert ulazi u spavaću sobu. Njegova žena Eva spava. Eva hrče. Eva je pre šest meseci dala otkaz na poslu gde je radila kao socijalna radnica i u poslednjih šest meseci je uradila:

novu tetovažu (obris parčeta pice)

novu tetovažu (mačka na biciklu)

pročitala Ričarda Jejtsa (roman)

Pročitala Ričarda Jejtsa (pisca)

povećala snagu vežbama na vratilu
(tehnika kešanja)

povećala snagu vežbama na vratilu
(tehnika perača prozora).

Eva je obrisala nalog na Fejsbuku pre dva meseca i rekla Robertu da je svaki novi dan najbolji mogući izgovor da se oseća dobro što je živa.

Robert gleda u Evu i zaranja glavu u ruke. Robert na trenutak zatvara oči i zaboravlja da stoji; noge mu malo pokleknju pre nego što povratu ravnotežu i otvori oči. Napolju je mračno i vetrovito. Prozori neznatno lupaju. Robert misli,

Ovaj zvuk je okej, trebalo bi da ga snimim.

Robert uzima ajfon i pruža ruku prema prozoru, snima. Robert izlazi iz sobe i silazi do kuhinje. Robert i Eva žive u zapadnom Velsu. Za kuću u kojoj žive agent za nekretnine je rekao da joj je potrebna „celokupna sveobuhvatna modernizacija“. Kad su prvi put razgledali kuću, Eva je rekla da su joj se svi snovi ostvarili u realnom vremenu. Agent za nekretnine je pitao Evu šta podrazumeva pod terminom realno vreme, Eva ga je pogledala i rekla, Hoće li prihvatiti ponuđenu cenu?

Robert i Eva su se uselili u kuću s mačkom Arnoldom i štencem bulmastifa Mojsijem. Životinje imaju različite karaktere, ali se lepo slažu. Robert je rekao Evi da ga većina ljudskih karaktera umrtvi. Eva je rekla Robertu da je većina razočara. Eva ponekad priča o tome kako smatra da je nepopularna. Robert joj kaže: u stvari si ti ta koja ne voli ljude.

Kuću su platili četiri stotine hiljada funti, što je značilo da im je ostalo osamsto funti za kompletno renoviranje. Kuća se sastoji od:

hodnika koji vodi u,
veliku dnevnu sobu koja na oba kraja ima
kamin

izdvojeni sobičak
veliku kuhinju kockastog oblika koja
na podu ima originalne pločice s kraja
devetnaestog veka.

Stepenište je staro i škripi, i vodi ka,
velikoj spavaćoj sobi
velikoj spavaćoj sobi
maloj spavaćoj sobi
kupatiću
maloj spavaćoj sobi.

Sav Robertov i Evin nameštaj i stvari iz
stare kuće staju u veliku dnevnu sobu. Prvog
dana u novoj kući, Robert i Eva su u osam uveče
pojeli pakovanje običnih tortilja od celog zrna.
Eva je rekla, Ovo je prvi put u novom stanu da
nismo prve večeri poručili Domino picu.

Robert je rekao, Domino je grozan način
života.

Robert seda za sto u kuhinji i rukama
prelazi preko njegove površine. Sto im je
poklonila njegova majka, koštao je petsto
funti na aukciji. Sto je star i lep i nikad neće
propasti. Robert jede dve porcije cerealija
marke „vitabiks“ sa sojinim mlekom iz smeđe
okrnjene činije za tapas. U kuhinji je veoma
tiho. Mojsije je zaspao. Robertov ajfon vibrira.

Dragi Roberte, da li možete molim vas
da potvrdite prijem poslednjeg i-mejla koji

smo vam uputili, četvrtog januara, u četiri ujutru. Važno nam je da znamo da ste razumeli raspored budućih obaveza. Srdačno vaš.

Robert spušta ajfon i obema rukama prelazi preko površine stola. Robert ne može da podigne ruke. Mora da podigne ruke s površine stola da bi mogao da ustane. Ustajanje je neophodan korak prema povratku u malu spavaću sobu. Kad se dokopa male spavaće sobe, Robert će moći da stupi u kontakt sa svojim poslodavcem i potvrdi da počinje sa zadatkom. Prvim zadatkom u godini. Četvrti januar, 4.30 ujutru.

Eva ulazi u malu spavaću sobu i pita: Šta radiš?

Robert se okreće i pogleda je, ona nosi sivi donji deo trenerke. Robert kaže, sređujem snimak pa ću onda da ga montiram. Ponekad snimak mora da bude usporen, ili u lupu, ili u negativu. Nisam sigurna da li je to montaža, ali mislim da oni to žele.

Eva proteže ruke i istovremeno sastavlja šake iznad glave. Eva kaže, Koliko si dugo budan?

Robert kaže, Tri sata.

Eva prilazi Robertu i poljubi ga u čelo. Robert naslanja glavu na Evino rame. Eva podiže majicu s poda i oblači je. Na prednjoj strani majice je velikim crnim slovima ispisano N. W. A. Eva kaže, Da je Izi-I još uvek živ bilo bi dobro napraviti rijaliti šou s njim u zapadnom Velsu, možda nešto u vezi s kanuom ili slobodnim spuštanjem. A?

Robert klima glavom i pritiska cmd + v na tastaturi. Pritiska cmd + v četiri puta zaredom što pravi četiri identična klipa od tri sekunde. Robert pritiska cmd + o i bira da uspori prvi klip za deset posto. Robert pritiska cmd + o i bira da uspori drugi klip za dvadeset posto. Robert pritiska cmd + o i bira da uspori treći klip za šezdeset posto. Robert gleda u ekran i zatvara oči.

Eva stavlja ruke na Robertovo rame i cedi mitiser.

Petnaesti jun, Robert i Eva su na Fejsbuku.

Zamisli da si s nekim ko smatra da je u redu postovati fotografije hrane. Jesam li ja loša osoba?

Ne. Da li je hrana gora od statusa s retoričkim pitanjima?

Da. Ne. Šta bi napisao da ja umrem?

Napisao bih. Ne znam, hm... Možda bih na tvoju profilnu sliku postavio kambodžansku lobanju.

Ali šta bi napisao? O tome stvarno moramo da se dogovorimo.

Dobro, hm... Večni san, bez svesnih misli, moje telo su spalili i rasuli u humanističkoj svetkovini¹? Odlična ideja, zar ne?

¹ Humanist ceremony – pokret u Engleskoj, Velsu, Irskoj i Škotskoj koji nudi proslave važnih životnih događaja van religijskog okruženja.

Lol.²

Ako bilo ko napiše komentar, ja ću odgovoriti, hm... Ko si ti, ti si sledeći ili hm... Sledi ti tarot karta smrti.

Lol. Tarot karta smrti.

Oh. Neka s kursa za stručni ispit za nastavnike me je obrisala.

Lol, kul.

Imala je Aspergerov³ sindrom, ili je pričala da ima.

Pošalji joj poruku i pitaj je što te obrisala.

Okej.

Mojsije ima devet meseci, danas je devetnaesti avgust. Ujutru Mojsije i Robert uglavnom šetaju i trče kroz šumu iza zadnjeg dvorišta. Da bi stigli do tamo, prelaze preko dve poljane, kroz mali zarasli voćnjak s jabukama, i preko još jedne livade.

Robert zastane, prelomi osušenu granu na drvetu i stavi je ispred nosa, kao mač. Mojsije trči ukруг oko Roberta i skače gore-dole, lajući. Lavež ti zvuči čudno kad skačeš, Mojsije, kaže Robert. Robert pogleda preko grane i ugleda

2 Lol (Laughing out loud) kompjuterska je skraćenica na engleskom jeziku, koja znači: Smejem se naglas.

3 Aspergerov sindrom (*engl.* AS ili AD) jedan je od nekoliko poremećaja iz autističkog spektra koje karakterišu poteškoće u društvenoj interakciji i ograničenim, stereotipnim interesima i aktivnostima.

čoveka kako zuri u njega. Taj čovek, verovatno seljak, na ramenu ima pušku.

Zdravo.

Ne smete da budete ovde, ovo je tuđ posed.

Nisam znao, izvinite. Jel' to vaša zemlja?

Ne, ja je čuvam. Ne smete da budete ovde, u privatnom je vlasništvu.

Dobro. Mislim, ne razumem u čemu je problem da budem ovde.

Čovek uzima pušku, uperi je k Mojsiju i kaže: Taj pas.

Robert uzdahne. Nosi sivu majicu i žuti shorts. Oseća kako mu znoj curi niz leđa, a srce mu ubrzano lupa. Mojsije, Mojsije, Mojsije, kaže Robert. Vezuje psu povodac, okreću se i odlaze.

Brzo se kreću po poljani i, čim stignu do voćnjaka, Robert staje i pušta Mojsija s povoca. Podiže trulu jabuku i viče, Pičko. Baca jabuku u pravcu šume. Robert kaže, Mojsije Mojsije Mojsije. Robert i Mojsije trče bez pauze dok ne stignu do kapije na dnu dvorišta.

Eva je u dvorištu s Arnoldom i Mojsijem. Arnold leži na truloj cepanici, a Mojsije se valja po bari. Eva kaže, Hej momci, šta to radite? Eva gleda u pomoćne prostorije i viče, Treba da ih pretvorimo u gostinjsku kuću, treba da ih pretvorimo u gostinjsku kuću.

Koga?

Pomoćne prostorije.

Okej.

Eva uzima tenisku lopticu i baca je u vazduh. Gleda nagore i gubi lopticu iz vida zbog sunca. Misli:

Ne znam.

Eva odlazi do bare da posmatra punoglavce. Eva gleda u svoj odraz u vodi i viče: Jesam li još uvek riba, jesam li još uvek riba, jesam li još uvek riba?

Da, nego šta, nego šta, viče Robert, a glas mu je isprekidan, vedar i pun emocija.

Kuća izložena različitim vremenskim uslovima zahteva stalno održavanje da bi se u njoj udobno i uredno živelo. Novembar je.

Robert i Eva se penju merdevinama i sedaju na krov da bi popravili slomljeni i oštećeni crep. Eva gleda u svoje ruke i smeje se. Oči ti više nego obično liče na azijske, kaže Robert.

Eva pokazuje prstom k oblacima i suncu, a zatim i prema ptici, čaplji. Čaplja, kaže Eva.

Robert spušta ruke na okovratnik svoje majice i razvlači ga. Čaplja, kaže Robert, *Heron flow from the eighties*⁴. Heron i čaplja. To su homofoni⁵.

4 Stih iz pesme Krisa Brauna *Niggas in Paris*, odnosi se na Džila Skota Herona. Na engleskom se inače čaplja kaže heron.

5 Igra reči: heron and heron.

Robert prestaje da razvlači okovratnik i veša ruke o njega. Gleda u čaplju: Kad sam imao osam godina bio sam u Diznilendu na Floridi. Sem i ja smo stajali u redu za hranu na jednom od štandova, krofne ili nešto tako. Sem je počeo da priča s čovekom koji je bio ispred nas. Izi-I. Bio je to Erik Rajt. Erik Rajt. Izi-I iz N. W. A! Pričali su i onda je Erik Rajt rekao, Šta ima, čoveče, očeš da se slikamo. Sem je rekao, Hvala, Ja sam tvoj fan. O, a ovo je moj mlađi brat, Robert. Izi-I je rekao, Mladiću, drago mi je. Obgrlio sam Semovu nogu rukama i zabio lice u njegovu butinu. Sem i Erik Rajt, Izi-I su se nasmejali. Otvorio sam oči i nasmešio se. Sećam se da sam osetio potrebu da zaigram, ne znam da li je to stvarno sećanje ili ne. Nije ni važno. Erik Rajt, devojka Erika Rajta, Sem i ja smo stajali i smeškali se i slikali se. Erik Rajt i devojka Erika Rajta uzeli su svoju narudžbu i otišli. Sem me je pogledao i pitao da li znam ko je Erik Rajt, ko je Izi-I. Počeo sam da plaćem jer sam ga prepoznao, ali nisam znao kako se zove. Bilo me je sramota, ali je Sem rekao da je u redu. Sem je rekao: Oni su slikali svojim aparatom, to je čudno, to je stvarno čudno.